

Butlletí informatiu n° 36
Febrer 2026

Causa de Canonització de la Venerable Serventa de Déu MAGDALENA AULINA SAURINA (1897-1956)

**Fundadora de l'Institut Secular
“Operàries Parroquials”
Pionera del laïcat consagrat**

Notícies

El 29 de juny de 2025, la subdirectora general de l'Institut i postuladora de la Causa va enviar una carta al papa Lleó XIV per expressar-li els millors desitjos per al seu ministeri petrí, per confirmar-li un record constant en la pregària i per manifestar el desig d'una audiència. El substitut de la Secretaria d'Estat, mons. Edgar Peña Parra, va respondre el 15 de novembre amb una carta en què informa que el Sant Pare “encoratja a no cansar-se de testimoniar l'esperança a les moltes fronteres del món modern, sabent trobar amb audàcia missionera camins nous d'evangelització i de promoció humana” i “imparteix la benedicció apostòlica” a tot l'Institut i a les persones estimades, “amb el desig que el Senyor concedeixi la serenitat del cor”.

El 13 de novembre de 2025, la postuladora va presentar al Sant Pare un exemplar de la biografia de Magdalena Aulina, informant-lo sobre la Causa de Beatificació. L'endemà, el secretari particular de Sa Santedat, el pare Edgard Rimaycuna, va respondre amb un escrit confirmant la recepció del llibre i informant que “Sa Santedat agraeix aquest gest de cortesia, assegura la seva pregària i la seva benedicció apostòlica a favor de tot l'Institut Secular”.

El 28 de desembre de 2025, a l'església de la “Sagrada Família”, feta construir per Magdalena Aulina al barri de “Les Rodes” de Banyoles i inaugurada el 2 de febrer de 1926, es va celebrar la santa Missa per l'inici del Centenari de la seva construcció. Aquella petita església – que representa “el somni” d'una apòstol – va ser edificada amb les aportacions de tot el barri i fou dedicada a Jesús, Maria i Josep (com es pot deduir de les tres finestres de la façana). La campana, anomenada “Gemma”, també estava dedicada a la Sagrada Família.

Durant la primera setmana de gener de 2026 es van celebrar a Barcelona les Jornades Aulinianes i es va fer la lectura de la “Carta de Reis”, segons la tradició iniciada per Magdalena Aulina fa noranta anys.

Gràcies i favors rebuts

1. Desitjo agrair a la venerable Magdalena Aulina un favor que m'ha concedit i li demano que continuï intercedint per mi i pel meu ministeri. (P.S., València, octubre 2025).

2. Vull donar les gràcies a Magdalena Aulina per la seva intervenció en la difícil fase final del meu embaràs. Quan em vaig posar de part, la situació no era gens bona. Tot i que desitjava un part natural a casa, van haver de portar-me d'urgència a l'hospital, encara que semblava que ja era massa tard i els metges creien que el nadó naixeria mort. Va ser llavors quan vaig elevar a Magdalena una súplica forta i urgent: "Ajuda'm!". Poc després, amb la sorpresa dels metges, es va sentir el plor del nadó! Gràcies, Magdalena, per aquest meravellós do. (T.L., Granada, octubre 2025).

3. Després de la meva jubilació i de la mort del meu marit, em vaig sentir molt sola i desanimada. Una bona amiga em va convidar a unir-me al grup que es reuneix periòdicament a Barcelona a la casa de Magdalena Aulina, on ella va morir i on es troba la seva tomba, i on té la seu la direcció general de les Operàries Parroquials. Hi vaig anar plena d'esperança. Amb el temps, he pogut conèixer dones meravelloses: cusen, broden, resen, parlen, somriuen i... berenen juntes. Sense adonar-me'n, m'ha tornat l'alegria de viure, sentint la influència positiva de la venerable Magdalena Aulina, a qui agraeixo que m'hagi acollit a casa seva. (M.J., Barcelona, novembre 2025).

4. Llegint el que la venerable Magdalena Aulina va fer a favor de les famílies, m'he commogut profundament. Ara li demano que intercedeixi davant del Senyor i que ajudi la meva família, que pateix molt a causa d'algunes malalties greus. Una de les meves filles va morir relativament jove. A una altra li han diagnosticat una malaltia rara. (C.G., Madrid, novembre 2025).

5. Tinc molts motius per donar les gràcies a la venerable Magdalena Aulina. Gràcies a la seva intercessió he pogut superar un moment molt crític. Després d'haver pregat molt, juntament amb la meva família i els amics, un bon dia van desaparèixer els núvols més foscos que amenaçaven la meva salut. Ara, amb plena confiança, li demano que m'acompanyi fins a la curació completa i que em doni força per tirar endavant. (G.A., Roma, desembre 2025).

6. El vespre del 3 de gener vaig fer tres nusos en un cordó, que vaig col·locar als peus de l'estàtua de la Mare de Déu: cada nus representava una dificultat o preocupació, i un dels tres era per a la meva família d'origen. L'endemà al matí vaig recuperar el cordó i vaig anar a pregar amb gran fervor a la tomba de Magdalena Aulina a Barcelona, presentant-li els meus tres "nusos". Tres dies després vaig obrir el telèfon i vaig veure actiu el perfil del meu germà gran (que havia marxat de casa a causa de les dificultats de la vida i del qual no teníem notícies des de feia gairebé dos anys) i vaig poder escoltar un missatge de veu seu. Va ser una sorpresa gran i emocionant: un regal que m'ha fet Magdalena Aulina, a qui dono mil gràcies. (M.-A.K.T., Jonquières Saint Vincent, gener 2026).

Qui hagi rebut gràcies, per intercessió de la venerable serventa de Déu, pot comunicar-ho a una de les següents adreces:

causa.bcn@magdalenaaulina.org
Carrer Sant Pere Claver, 2
E 08017 Barcelona
Tel. 0034 93 203 9083

Donatius

Us agraïm les vostres donacions, per apaivagar les despeses del Procés de Canonització de la venerable serventa de Déu Magdalena Aulina. Donem compte d'això aquí, amb el nom o les inicials o de forma anònima, segons el vostre desig.

R.L., Anònim, M.J., R.L. (Barcelona); M.R.O, A.M.L., Grupo Taller, M.R.G., C.V., M.P. (Banyoles); C.G. (Madrid); C.H., P.S. (Valencia); Anònim (Olot); J.E., F.P., G.M. (San Adrián); T.L. (Granada); E.K. (Canarias); F.N. (Valladolid); S.M., E.M., M.C., G.A. (Roma); família M. (Chéroy).

IBAN ES38 0081 0167 4800 0120 2127
Codice BIC: BSABESBB

Pinzellades de la seva biografia

1. El 2 de febrer de 1947, el papa Pius XII va promulgar la constitució apostòlica *Provida Mater Ecclesia*, donant així reconeixement oficial als “Instituts Seculars”, sorgits “amb la finalitat d’observar fidelment els consells evangèlics en el món i de realitzar amb més llibertat aquelles obres de caritat que, que amb prou feines o de cap mode podien exercitar les famílies religioses, per la malícia dels temps” (n. 9).

2. El 12 de març de 1948, el papa Pius XII va signar, *motu proprio*, la carta *Primo feliciter*, en la qual – “tenint davant els seus ulls la multitud de tantes ànimes amagades amb Crist en Déu, que en el món aspiren a la santedat i amb gran cor i esperit generós consagren joiosament tota la seva vida a Déu” – dona gràcies “per aquest nou grup que ha augmentat l’exèrcit dels qui professen els consells evangèlics en el món; i per l’ajuda valuosa que, d’una manera veritablement providencial, ha enfortit l’apostolat catòlic en aquests nostres temps”. El Papa precisa que “allò que forma el caràcter específic d’aquests Instituts és la secularitat, en la qual resideix tota la seva raó de ser”. Per tant, “no s’ha de treure res a la plena professió de la perfecció cristiana, sòlidament fundada en els consells evangèlics i veritablement religiosa en la seva substància; sinó que la perfecció s’ha de practicar i professar en el món; per tant, s’ha d’adaptar a la vida secular en tot allò que és lícit i que pot harmonitzar-se amb els deures i pràctiques de la mateixa perfecció”.

3. El 19 de març de 1948, la Congregació per als Religiosos va publicar la instrucció *Cum sanctissimus*, que conté les “normes més importants, que amb raó poden considerar-se fonamentals, per a l’edificació i organització sòlida dels Instituts Seculars des del principi” (n. 3). Aquests documents constitueixen una etapa fonamental en la fecunda història de l’activitat apostòlica de l’Església i en el desenvolupament de les institucions de vida consagrada.

4. En aquest punt, Magdalena Aulina, els seus consellers espirituals i els membres de l’Obra van veure clarament traçat el camí pel qual els seus somnis apostòlics podrien realitzar-se. Per això, es van preparar per integrar-se en el moviment secular que el Sant Pare havia iniciat. Va correspondre a D. Marcelino Olaechea, arquebisbe de València, iniciar els tràmits perquè la Santa Seu decretés la transició de l’Obra de Magdalena Aulina de Pia Unió a Institut Secular. Després d’haver-ho acordat oportunament amb la Fundadora i amb les Operàries, el 7 de març de 1950 va presentar la petició a la Congregació per als Religiosos.

Audiència amb Pius XII a Castel Gandolfo
(16 de juliol de 1951)

5. Mentrestant, Magdalena Aulina, després d'haver fundat una casa de l'Obra a Roma, va voler presentar-la al Papa. Per això, va sol·licitar una audiència privada, que li fou concedida a Castel Gandolfo el 16 de juliol de 1951. En aquella ocasió, va poder lliurar les Constitucions de l'Institut a Pius XII, de qui va rebre gran coratge i paraules de consol. De fet, el Sant Pare li digué: "El Senyor ha volgut inspirar-vos a vós, abans

que al Vicari de Crist, què és un Institut Secular". L'any següent, el 30 de juliol de 1952, Magdalena fou rebuda novament en audiència a Castel Gandolfo pel papa Pius XII.

Trets de la seva espiritualitat

1. «Fa més de trenta anys, la senyoreta Magdalena Aulina inicià l'Obra a Banyoles, a la diòcesi de Girona. Els fruits de la benedicció foren tants – en la formació cristiana dels infants, de les joves, sobretot de les obreres, i en l'assistència als malalts – que, sota la direcció del rector, aviat s'hi uniren diverses joves, trobant suport fins i tot en famílies de gran prestigi social [...]. Magdalena Aulina no tingué mai la intenció de fundar una congregació tradicional, sinó més aviat de crear una Obra d'apostolat secular. Així, s'avançà a la constitució apostòlica *Provida Mater*. [...] El sotasignat, amb el *nihil obstat* del bisbe de Girona, portà aquella Obra a la seva llavors diòcesi de Pamplona (a la localitat de San Adrián), estenent-la després, en virtut dels fruits de religió i de caritat recollits, a altres dos llocs: Funes i Garralda, i elevant-la en els tres llocs a la dignitat de Pia Unió, amb el títol de Senyorettes Operàries Parroquials. [...] Us asseguro que conec] com ningú les Senyorettes Operàries Parroquials i la inspiradora de l'Obra, la senyoreta Magdalena Aulina Saurina, [...] i puc] dir, davant Déu, que les considero exemples de puresa, de sòlida pietat, de caritat, de sacrifici i de serenor d'esperit, i crec que estan cridades a fer un bé immens, sota les ordres dels bisbes i dels rectors». (Marcelino Olaechea, *sol·licitud a la Congregació per als Religiosos per elevar la Pia Unió a Institut Secular de dret diocesà*, 7 de març de 1950).

2. «Senyoretes Operàries Parroquials. Aquest és el nom que rep una Institució femenina d'apostolat secular. Les Senyoretes que en formen part consagren la seva vida a Jesucrist i al servei de l'Església, segons l'augusta voluntat del nostre Santíssim Pare, el papa Pius XII, en la seva constitució apostòlica *Provida Mater Ecclesia*. Fi general: la major glòria de Jesucrist i de la seva santíssima Mare, i el bé de les ànimes. [...] L'Obra de les Senyoretes Operàries Parroquials té com a patrona principal santa Gemma Galgani, per la seva puresa i per les seves virtuts viscudes en el món, seguint la declaració del papa Pius XII, quan la proposà com a model de la joventut secular. [...] Les Senyoretes, a causa del seu treball "en el món", no tenen horaris ni regles comunes en el seu estil de vida. Una Senyoreta Operària Parroquial es consagra enterament a Déu mitjançant els tres vots clàssics, primer temporalment i després perpètuament». (*Constitucions*, 7 de març de 1950).

3. «Santíssim Pare, humilment prostrada als peus de la Santa Seu, la vostra devota filla Magdalena Aulina Saurina, superiora general de les Senyoretes Operàries Parroquials, té el consol de referir-se a l'audiència que la vostra Santedat es dignà concedir-li el passat 30 de juliol, en la qual, plena d'emoció per la vostra paternal benevolència, exposà

Amb Angelina Galgani i el seu marit Ernesto a Lucca (juliol de 1952)

molt breument la situació en què es troba avui la nostra Obra d'apostolat, iniciada el 1916, amb l'ajuda de Déu i la benedicció eclesiàstica, a Banyoles (diòcesi de Girona). [...] Als peus de la vostra Santedat, declaro, una vegada més, que en tota la meva activitat només he desitjat servir Déu, donar-lo a conèixer i estimar-lo. Per això, mai no he cercat mètodes nous. Ho he basat tot en l'Evangeli i en el Catecisme, convençuda que, si es coneixen, s'estimen i es practiquen les veritats de la fe, es regeneraran les conductes [...]. La major glòria de Déu, el millor servei de la nostra santa Mare l'Església i la paternal benevolència de la vostra Santedat em porten als vostres peus, invocant la vostra suprema paraula, per seguir millor les augus

DE LA VENERABLE

tes directrius de la Càtedra de sant Pere. Mentrestant, per a totes les Senyoretas Operàries, per als rectors de les fundacions, per als reverendíssims prelats que ens han acollit, per als nombrosos protectors que generosament ens ajuden i per a mi, demano reverentment la gràcia de la benedicció apostòlica». (Magdalena Aulina, *carta al papa Pius XII*, 4 d'agost de 1952).

Testimonis

1. «Tota la vida dels membres dels Instituts Seculars, consagrada a Déu per la professió de perfecció, ha de convertir-se en apostolat, que s'ha d'exercir sempre i santament amb tal puresa d'intenció, íntima unió amb Déu, generós oblit i forta abnegació d'un mateix i d'amor a les ànimes, que no sols manifesti l'esperit interior que l'informa, sinó que també l'alimenti i el renovi contínuament. Aquest apostolat, que abraça tota la vida, sol sentir-se tan profundament i tan sincerament en aquests Instituts, que amb l'ajuda i la disposició de la divina Providència sembla que la set i l'ardor de les ànimes no sols han proporcionat l'ocasió feliç per a la consagració de la vida, sinó que també han imposat en gran part el seu ordre i la seva fesomia pròpia; i d'una manera meravellosa el que s'anomena fi específic també ha requerit i creat el genèric. Aquest apostolat dels Instituts Seculars no sols s'ha d'exercir fidelment en el món, sinó que, per dir-ho així, amb els mitjans del món, i per tant ha de servir-se de les professions, dels exercicis, de les formes, dels llocs i de les circumstàncies corresponents a aquesta condició de ser seculars». (Pius XII, *motu proprio carta Primo feliciter*, 12 de març de 1948, n. 6).

2. «L'Obra s'ha trobat amb alguns enemics acèrrims [...]. L'Obra també s'ha trobat amb alguns amics poc oportuns. [...] Es parlà de comunicacions sobrenaturals fetes a la senyoreta Magdalena Aulina, especialment d'inspiracions i d'ajudes de Gemma Galgani, a qui ella escollí protectora de l'Obra, fins i tot abans de ser declarada Venerable. [...] El bisbe de Girona, que mai no s'oposà a aquesta Obra d'apostolat, per a la qual sempre tingué paraules d'elogi, inicià un procés sobre les suposades comunicacions sobrenaturals. [...] El bisbe ho declararà "no sobrenatural" i, creient no trobar la deguda submissió, prohibí la Comunió a tots els qui residien a la casa de Banyoles. [...] Aleshores intervingué el sotasignat bisbe, després d'haver-se convençut que tant la senyoreta Magdalena Aulina com totes les persones que l'envoltaven estaven perfectament disposades a fer allò que el bisbe els havia dit. [...] Finalment] fins i tot el bisbe de Girona es deixà persuadir, després d'una correspondència amb el sotasignat, a admetre l'humil escrit de les persones abans esmentades, que sincerament es posaven a la seva disposició i als seus

disgust. Els rebé en audiència, va fer públic, amb afecte i elogis, el prestigi i la pietat cristiana que havien demostrat abans de l'incident, i poc després acompanyà el sotasignat a visitar-los. Així quedà canònicament conclòs tot aquest afer». (Marcelino Olaechea, *carta al pare Arcadio Larraona*, 13 de setembre de 1950).

3. «Entrant en el moll de l'assumpte referent a les Senyorettes Operàries Parroquials, veig en la vostra carta: 1° Que la *Positio* és pròxima a completar-se a l'Oficina dels Instituts Seculars. 2° Que d'aquí es pot deduir una resposta desfavorable – almenys encara no – a les meves peticions. 3° Em recomana no insistir, sinó deixar passar el temps, per no exposar l'assumpte a una solució definitiva desfavorable. Ho dedueixo correctament? Bé, això és el que penso, amb absoluta claredat: 1) Si la resposta

Visita a la casa del martiri de santa Maria Goretti a Ferriere di Conca (juliol de 1951)

desfavorable de la *Positio* depèn d'haver arribat a la persuasió d'un esperit no bo, o dubtosa-ment bo, de les Senyorettes Operàries Parroquials, el pas del temps no corregirà aquesta deducció actual; i aquest pas del temps farà més difícil aclarir-se d'aquesta deducció actual. D'altra banda, és d'interès per a l'Església, per als bisbes que han establert la Pia Unió i per a les bones ànimes que hi han posat les seves coses i les seves persones, que s'aclareixi aquest mal esperit o aquest esperit dubtosament bo; i que s'aclareixi el judici contradictori, salvant els noms dels demandants, escoltant tothom i pesant acuradament els arguments. Veritat, veritat, veritat! 2) Si la resposta desfavorable de la *Positio* no depèn d'una raó interna, sinó que és una necessitat de prudència per calmar els nervis i donar temps per oferir l'oportunitat necessària, sóc home de govern i em semblarà comprensible». (Marcelino Olaechea, *resum de la carta de resposta al pare Arcadio Larraona*, 4 d'octubre de 1950).

**Pregària per demanar
LA BEATIFICACIÓ DE LA VENERABLE
MAGDALENA AULINA SAURINA
i gràcies per la seva intercessió**

Santíssima Trinitat, font de tota llum i de tot bé, que suscites sempre nous models de vida cristiana, lloança i glòria a tu pel testimoni de la venerable Magdalena Aulina, la teva serventa.

La seva existència, “cara a Déu”, ens sorprèn i ens commou, i és model de virtut. Ajuda’ns a caminar en la fe, en l’esperança i en la caritat, seguint el seu exemple. Segons la teva voluntat, concedeix-nos la gràcia que et demanem ... per intercessió de la teva serventa Magdalena.

Et supliquem, humilment, que la glorifiquis també en aquesta terra, perquè puguem invocar-la com a promotora de vida cristiana a les famílies, per a glòria del teu nom per sempre. Amen.

*“Pare Nostre”, “Ave Maria”
i “Glòria al Pare”.*